

LIST OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II Z OKAZJI JUBILEUSZU 150-LECIA OBJAWIENIA MARYI W LA SALETTE¹

15

Diecezja Grenoble, Misjonarze Saletyni i liczni wierni w świecie obchodzą uroczyste w tym roku sto pięćdziesiątą rocznicę objawienia Świętej Dziewicy Maryi w tej miejscowości alpejskiej, skąd Jej Orędzie nie przestaje promieniować. Taka uroczystość może być źródłem wielu łask. Pragnę się przyłączyć i być w jedności z pielgrzymami, którzy przybywają, aby czcić Matkę Pana pod wezwaniem Pojedynczyni grzeszników.

Matka Zbawiciela, Matka Kościoła, Matka ludzi, Maryja towarzyszy każdemu w życiowej pielgrzymce. W czasie, kiedy nasilają się przygotowania do wielkiego Jubileuszu Odkupienia, rok, w którym przypada rocznica objawienia się Matki Bożej Maksyminowi i Melanii stanowi ważny etap tego przygotowania. Maryja, Matka przepełniona miłością, okazała w tym miejscu smutek w obliczu moralnego zła ludzkości. Poprzez swoje łzy pomaga nam lepiej zrozumieć bolesny ciężar grzechu, odrzucenia Boga, ale także płomienną wierność, jaką Jej Syn

¹ „A Monseigneur Louis Dufaux évêque de Grenoble”, JOANNES PAULUS II, Vatican, le 6 mai 1996, przekł. J. Kręcidło MS w: „La Salette - Posłaniec Matki Bożej Saletyńskiej”, wrzesień-październik 5/1996, s. 3-5. Niniejsze tłumaczenie nie stanowi kopii tego tekstu, lecz jest moją pracą translatorską [przyp. tłum. J.P.].

zachowuje względem swoich dzieci, On, Odkupiciel, którego miłość jest zraniona przez zapomnienie i odmowę.

Orędzie z La Salette zostało przekazane dwojgu młodym pasterzom w czasie wielkich cierpień ludzi dotkniętych głodem i narażonych na różnego rodzaju niesprawiedliwości. Ponadto, wznagała się obojętność i wrogość do ewangelicznego przekazu. Maryja, kontemplowana jako Ta, która ma na sobie obraz ukrzyżowanego Syna, pokazuje, że złączona z dziełem zbawienia współczuje swoim dzieciom w doświadczeniach i cierpi, widząc, jak oddalają się od Kościoła Chrystusowego do tego stopnia, że zapominają, albo też odrzucają Bożą obecność w swoim życiu oraz Jego Święte Imię.

Oddziaływanie wydarzenia z La Salette świadczy o tym, że Orędzie Maryi nie sprowadza się tylko do cierpienia wyrażanego poprzez łzy. Maryja wzywa do powracania na dobrą drogę: do pokuty, do wytrwałości na modlitwie, a szczególnie do przestrzegania praktyk niedzielnych. Prosi, by dzięki świadectwu dwojga dzieci, Jej Orędzie „zostało przekazane całemu Jej ludowi”. I faktycznie szybko usłyszano ich głos. Przybędą pielgrzymi; będzie miało miejsce wiele nawróceń. Maryja objawiła się w świetle, które przypomina blask ludzkości przemienionej Zmartwychwstaniem Chrystusa. La Salette jest Orędziem nadziei, ponieważ naszą nadzieję podtrzymuje wstawiennictwo Tej, która jest Matką ludzi. Rozdarcia są do naprawienia. Noc grzechu ustępuje światłu Bożego miłosierdzia. Przyjęcie cierpienia ludzkiego może się przyczynić do oczyszczenia i do zbawienia. Nad tym, kto w pokorze podaży Bożymi drogami, ramię Syna Maryi nie zaciąży, by go potępić. Pochwyci natomiast wyciągniętą dłoń, która pragnie wprowadzić do nowego życia grzeszników pojednanych dzięki łasce Krzyża.

Słowa Maryi z La Salette dzięki swojej prostocie i surowości, są prawdziwie aktualne w świecie, który ciągle cierpi plagi wojny i głodu oraz wielu nieszczęść, które są znakami, a często także konsekwencją ludzkiego grzechu. I nawet dzisiaj Ta, którą „błogosławią wszystkie pokolenia” (Łk 1, 48), chce prowadzić „cały swój lud”, przechodzący poprzez doświadczenia tego czasu, do radości, która rodzi się z cichego spełniania misji danej człowiekowi przez Boga.

Misjonarze Saletyni nie przestali zgłębiać Orędzia z La Salette i starają się pokazać jego ciągle znaczenie dla zbliżającego się trzeciego tysiąclecia. Są w szczególny sposób zobowiązani do „przekazywania

ludowi” wezwania do odnowy życia chrześcijańskiego, co jest źródłem ich powstania w diecezji Grenoble. W tym Roku Jubileuszowym proszę ich, by we wszystkich częściach świata, gdzie pełnią posługę, gorliwie wypełniali swoją misję. Równocześnie kieruję słowa zachęty do Sióstr Saletynek i innych instytutów, które powstały i zostały zainspirowane wydarzeniem z La Salette. Modłę się, by Matka Chrystusa, w tym szczególnym roku, towarzyszyła im w odnowie duchowej, jakiej pragną, i by im pomagała w realizowaniu zadań ewangelizacji z misyjnym zaangażowaniem, jakiego Kościół od nich oczekuje.

Z tej ziemi Sabaudii i Delfinatu, z której półtora wieku temu dało się słyszeć Orędzie Matki Bożej, rozlega się także dzisiaj to samo wezwanie do licznych pielgrzymów, którzy przybywają do tego miejsca, a także do wielu innych saletyńskich sanktuariów. Zachęcam ich wszystkich, by w tym czasie poprzedzającym zaledwie o kilka lat Wielki Jubileusz przynosili Niepokalanej Dziewicy Maryi troski i nadzieje tego świata. Niech będą oni świadkami pojednania, darem Bożym i owocem Odkupienia dla osób, rodzin i narodów! Niech pielgrzymowanie sprawi, by nie pozwolili, aby ich życie chrześcijańskie popadło w letniość lub obojętność i żeby nigdy nie zapominali stawiać Chrystusa Zmartwychwstałego na pierwszym miejscu w ich życiu! Niech będą w świecie sprawcami pokoju, jaki obiecał Chrystus (zob. J 14, 27) i pozostają niezachwianie przekonani o niezbywalnej wartości, nawet najmniejszej z ludzkich istot!

Maryja jest obecna w Kościele tak samo jak w dniu Krzyża, w dniu Zmartwychwstania i w dniu Pięćdziesiątnicy. W La Salette ukazała, że nieustannie modli się za cały świat. Nigdy nie opuści ludzi, którzy są stworzeni na obraz i podobieństwo Boże, i którym dane jest stać się dziećmi Bożymi (zob. J 1, 12). Niech poprowadzi do swojego Syna wszystkie narody ziemi!

Powierzając Matce Bożej Pojednawczyni wspólnotę diecezjalną Grenoble, Misjonarzy Saletynów, jak również zakonników i zakonnice o tej samej duchowości, z całego serca udzielam wszystkim Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, 6 maja 1996 r.

Jan Paweł II, papież